
MINNEORD

LEGELIVET

Vår gode kollega og venn Per Ståle Bjerkvik omkom i en båtulykke på Moldefjorden natten til 19. august 2015.

Per Ståle ble født i Sykkylven 14. september 1945 og vokste opp i Ørsta. I studietiden i Bergen var han aktiv og entusiastisk – norgesmester i håndball (målvakt), klarinettist i Medicinsk Blåse- og spadserenemble, kulissemaler og illustratør under medisinerrevyer og en utrolig treffende og morsom karikaturtegner i kullboken.

I Bergen møtte han Kirsti Brauteset. Hun ble etter hvert hans ektefelle og partner for livet og mor til deres døtre Benedicte og Bodil. Gjennom sine interesser for kunst, jazz, fotball og friluftsliv, særlig fluefiske og dertil fluebinding, hadde Kirsti og Per Ståle mange venner. Mange av disse kan huske tilbake på mangt et middagsselskap med god mat laget til av Per Ståle.

Noen av oss fikk anledning til å høre hans legendariske samspill på vibrafon med den da verdenskjente saksofonisten Bjarne Nerem under jazzfestivalen i Molde – musikkminner for livet.

Etter militærtjeneste og distrikturnus på Hareid flyttet familien på nytt til Molde, der han startet på utdanningen i kirurgi i 1973. Sideutdanning i radiologi under nevreradiolog Johannes Digranes' ledelse inspirerte Per Ståle til å bli radiolog. I starten var intervensjonsradiologi hans største interesse. Da Molde sykehus i 2000 fikk MR-maskin, var det han som sto for oppstarten.

I hovedsak var han ved sykehuset i Molde helt frem til sin død. Men i to år fra 1995 arbeidet han ved King Khalid National Guard Hospital i Jidda, Saudi-Arabia, som avdelingssjef for radiologisk avdeling. Avdelingen ble disse to årene kåret til sykehusets beste.

Han var en svært dyktig pedagog. Per Ståle var glad i å undervise – det var en undervisning ispedd artige historier.

Per Ståle var svært omsorgsfull. Han brydde seg om sine medarbeidere på en god måte og var til stor hjelp for mange både på arbeid og privat. Selv om han nærmet seg 70 år, hadde vi håpet og gledet oss til å ha ham med oss som kollega og venn i enda mange år.

Vi slutter oss til familiens hilsen: «Han var en bauta – både for oss i familien og for venner og kolleger. Savnet er ubeskrivelig, og han etterlater seg et stort tomrom. Vi minnes ham i takknemlighet – for alt han var og alt han ga oss.»

Våre følelser og tanker går til nærmeste familie!

Publisert: 1. desember 2015. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.15.1103

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.